

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 16	Utgitt 3 april	1948
Innhold.		Side
Skr. om tilføyelse til § 20 i helseforskr. for Hamar		321
Bestem. om oppsamling m. v. av brukte smøreoljer, transformatorolje og bryterolje		322
Res. om bemyndigelse for Forsyningsdepartementet til å gi bestem. om omsetn. av brenselolje til oppvarming av hus m. v.		324
Bestem. om omsetn. av brenselolje til husoppvarming		324
» om installering av oljefyringsanlegg og om omsetn. av oljebrennere		325
Føresegner om avgifter til Feriefondet		325
Skr. om bandtvang for hund i Skiptvedt		326
» om do. i Måøy		326
» om Norges Makrellag S/L		326
» om bruk av piggetråd til gjerde i Haldalen		327
» om bandtvang for hund i Astafjord		327
» om utvidelse av bygningsdistriktet for Sandnes i Høyland		327
» om anvendelse av bygningsloven og brannloven i Odda		328
» om reguleringsplan for Gangvik		328
» om opphevelse av Lofotoppsynet		328
» om ny politivedtekt for Røros bergstad		328
» om do. for Brunlanes		332
» om kinematografvedtekt for Nesset		334
» om do. for Eide		335
» om vedtekt til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk i Kau- tokeino		336
» om avgifter av motorvogner og skip som er undergitt sam- ferdselslovens bestem. om konsesjon m. v.		336
Lov om studentsamskipnader		337
Midlert. lov om pant for gjenoppbyggingslån		338
Lov om Statens Fiskarbank		340
» om endr. i lov om luftfart		347
Res. om bevilling til rørleggerarbeid i Ålesund		348
Skr. om regulering av Øvre Ås i Bærum		348
» om vedtekt til bygningslovens § 14 punkt 3, for Sandnes		349
» om regulering av Sundalsøra		349
» om omsetn. av høy og halm fra Trøndelagfylkene		350

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

2 april.

Med hjemmel i § 4 i sundhetsloven av 16 mai 1860 med senere endringer, jfr. kongelig resolusjon av 23 mai 1947 gis herved stad-

2 april. festing på følgende tilføyelse til § 20 i helseforskriftene for Hamar, vedtatt av Hamar bystyre 18 mars 1948:

Helserådet skal kontrollere og kan fastsette regler for salg av brukte klær, brukte stoppede møbler og andre brukte gjenstander som kan bli farlige for helsen.

3 april. **Bestemmelser om oppsamling, omsetning, rensing og raffinering av brukte smøreoljer, transformatorolje og bryterolje.**

(Gitt 3 april 1948 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917, jfr. kongelig resolusjon av 2 april 1948.)

§ 1. Med oljer forstås i disse bestemmelser alle arter smøreoljer, transformatorolje og bryterolje.

§ 2. Det er forbudt å levere, motta eller utnytte brukte oljer på annen måte enn fastsatt i disse bestemmelser. Brukte oljer må ikke brennes, kastes bort eller på annen måte ødelegges eller beskadiges.

Brukte oljer skal oppsamles, renses eller raffineres og de omraffinerede eller rensede oljer skal deretter brukes som smøremiddel fortrinnsvis til sitt opprinnelige formål eller til transformatorer eller brytere.

§ 3. Forbruker av smøreolje, transformatorolje og bryterolje skal tilby den brukte olje til oppsamler eller oljeraffineri og levere den til den pris som Prisdirektoratet til enhver tid har fastsatt. Er forbrukeren ukjent med hvem oljen skal leveres til, skal han gi melding til Direktoratet for Industriforsyning, som anviser mottaker.

Bestemmelsene i første ledd gjelder ikke

a) forbruker av smøreolje, transformatorolje eller bryterolje som leverer den brukte oljen direkte til godkjent oljeraffineri for behandling og får den tilbake i bearbeidet stand uten at det skjer noen overdragelse av oljen,

b) forbruker som selv foretar rensing eller raffinering av sin egen brukte olje.

§ 4. Bensinstasjoner som utfører servicearbeid og som selger smøreolje, samt bilreparasjonsverksteder er pliktig til å ta imot og samle brukt olje. Direktoratet for Industriforsyning kan gi pålegg også til andre verksteder og bedrifter om å ta imot og samle brukt olje. Oljen skal samles på rensede jernfat eller tanker. Så vidt mulig skal hver sort samles for seg. Motorsylinderolje eller transformator- og bryterolje må ikke blandes med annen olje. Gearolje må ikke blandes med andre oljer.

Oppsamler må passe på at forurensninger (smørefett, vann, 3 april. sand, pussegarn eller lignende) ikke kommer på fatene. Når de er fylt med olje skal spunsene skrues forsvarlig til, og fatene rengjøres utvendig. Fatene skal merkes tydelig.

§ 5. Oppsamlere av brukt olje skal snarest mulig etter at et fat er fylt, sende og overdra fatet til godkjent oljeraffineri mot betaling etter den pris som til enhver tid er fastsat av Prisdirektoratet. Fatene skal leveres på leverandørens nærmeste jernbanestasjon, dampskipsbrygge eller rutebilstasjon, for så vidt de ikke blir hentet av mottakeren.

§ 6. Det er forbudt for andre enn raffinerier som er godkjent av Direktoratet for Industriforsyning å rense eller omraffinere brukte oljer for salg. Godkjente raffinerier plikter å ta imot brukt olje som tilbys.

Rensede og omraffinerte smøreoljer skal tilfredsstille de fordringer som Direktoratet for Industriforsyning til enhver tid fastsetter. Renset og omraffinert transformatorolje og bryterolje skal tilfredsstille de fordringer som settes av Norske Elektrisitetsverkers Forening.

Renset og omraffinert olje skal betegnes som maskinolje, automobilolje osv. etter den bruk oljen er skikket for. Emballasjen skal merkes tilsvarende. For automobiloljers vedkommende skal emballasjen dessuten merkes med det S. A. E.-nummer som tilsvare oljens viskositet eller tilsvarende viskositetstall i Engler grader.

§ 7. Oppsamlere og raffinerier plikter å gi de opplysninger om sin virksomhet som Direktoratet for Industriforsyning forlanger.

Direktoratet for Industriforsyning nevner opp en kontrollnemnd på 3 medlemmer, som etter de nærmere retningslinjer som direktoratet fastsetter, skal kontrollere at oppsamling, raffinering og rensing av brukt olje skjer på trygg måte.

§ 8. Bestemmelsene får tilsvarende anvendelse på oljer som er forurenset på annen måte enn ved bruk.

§ 9. Forhandlere, verksteder og lignende bedrifter som omsetter olje, plikter å omsette et så stort kvantum rensset eller omraffinert olje som normalt kan gjenvinnes av det kvantum ny olje som vedkommende omsetter.

§ 10. Direktoratet for Industriforsyning kan gjøre unntak fra bestemmelsene og gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av dem.

§ 11. Overtredelse eller mevirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14 mai 1917 om foran-

3 april. staltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 12. Disse bestemmelser trer i kraft 20 april 1948.

9 april. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 14 mai 1917 § 1 bestemmes:

Omsetning av brenselolje til oppvarming av hus og omsetning og installering av oljefyringsanlegg og oljebrennere skal skje etter bestemmelser som gis av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet eller den dette gir fullmakt.

10 april. **Bestemmelser om omsetning av brenselolje til husoppvarming.**

(Gitt 10 april 1948 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 9 april 1948.)

§ 1. Det er forbudt for andre enn vanlige forhandlere av brenselolje å overdra brenselolje til husoppvarming eller varmtvannsberedning.

§ 2. Direktoratet for Industriforsyning kan bestemme at det i en viss tid av året skal være forbudt å levere brenselolje til forbrukere som nytter slik olje til husoppvarming eller varmtvannsberedning.

§ 3. Forhandlere plikter å redusere leveringen til hver enkelt forbruker av brenselolje til husoppvarming eller varmtvannsberedning i brenselsterminen 1948—49 til 80 % av leveringen til samme formål i brenselsterminen 1947—48. Med brenselsterminen menes i denne forbindelse perioden 20 april—19 april etterfølgende år.

§ 4. Til forbrukere som har fått installert oljefyringsanlegg i løpet av brenselsterminen 1947—48 eller senere, blir det tilsvarende kvantum brenselolje som tillates levert i brenselsterminen 1948—49 å fastsette av Direktoratet for Industriforsyning.

§ 5. Erverv av brenselolje i strid med disse bestemmelser er forbudt.

§ 6. Direktoratet for Industriforsyning kan gjøre unntak fra bestemmelsene, og gi de bestemmelser om oppgaveplikt m. v. som anses påkrevd for å sikre gjennomføringen av omsetningsreguleringen.

§ 7. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser som er gitt i medhold av dem er

straffbar og kan medføre inndraging, jfr. lov om foranstaltninger 10 april. til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 14 mai 1917, §§ 8 og 8 a.

§ 8. Bestemmelsene trer i kraft 20 april 1948.

Bestemmelser om installering av oljefyringsanlegg og om omsetning av oljebrennere. 10 april.

(Gitt 10 april 1948 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelige resolusjoner av 20 februar og 9 april 1948.)

§ 1. Det er forbudt uten tillatelse fra Forsynings- og gjenreisningsdepartementet eller den det bemyndiger å installere eller å la installere oljefyringsanlegg.

Det er forbudt å selge og kjøpe oljebrennere uten at installerings-tillatelse for anlegget foreligger.

§ 2. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 14 mai 1917, §§ 8 og 8 a.

§ 3. Disse bestemmelser trer i kraft 20 april 1948. Samtidig oppheves bestemmelser av 27 juli 1946 om installering av oljefyringsanlegg for oppvarming og om omsetning av oljebrennere.

Føresegner om avgifter til Feriefondet.

17 april.

Med heimel i lov om ferie av 14 november 1947 §§ 11 og 18 fastsetter Sosialdepartementet følgende:

I. Ved utlevering av feriebooker skal Postverket kreve en avgift på kr. 0,25 for hver bok. Avgiften bæres av arbeidsgiveren.

II. Ved innløsning av feriebooker skal Postverket trekke fra en avgift på kr. 1 for hver feriebook når den samlede feriegodtgjøring den lyder på utgjør minst kr. 100 og kr. 0,50 om beløpet er mindre. Blir feriegodtgjøring delt, skal avgiften trekkes fra ved utbetaling av første del av feriegodtgjøringen, men reknet av hele det beløp boka lyder på.

III. Arbeidsgiver som utbetales feriegodtgjøring i kontanter til arbeidstaker som går inn under ferieloven, skal hvert år betale en avgift på kr. 2 for hver arbeidstaker som har rett til en feriegodtgjøring på minst kr. 100 og kr. 1 om beløpet er mindre. Arbeidsgiveren kan trekke halvparten av avgiften fra i oppgjøret av feriegodtgjøringen overfor arbeidstakeren.

Avgiften skal avgjøres ved at arbeidsgiveren på den enkelte

- 17 april. arbeidstakers kvittering for ferieoppgjøret kleber på og kasserer feriemerker svarende til den samlede avgift.

IV. Arbeidstilsynet kan av enhver arbeidsgiver kreve godtgjort at han har betalt på riktig måte avgift han måtte ha plikt til etter punkt III.

V. Arbeidsgiver som unnlater å betale avgift til Feriefondet eller nekter å gi opplysninger som Arbeidstilsynet krever etter punkt IV, straffes med bøter, se ferielovens § 19 punkt 1.

VI. Disse føreseigner trer i kraft 16 mai 1948.

- 17 april. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Hermed stadfestes vedtak av 30 mars 1948 av Skiptvedt herredstyre, Østfold fylke, der det i medhold av § 3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Skiptvet herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tiden 1 april til 1 november.

Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller besitter.

- 17 april. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Hermed stadfestes vedtak av 17 mars 1948 av Måsøy herred, Finnmark fylke, der det i medhold av § 3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller innehaver av hund i Måsøy herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller innehaver og heller ikke dresserte gjeterhunder som sammen med gjeter følger buskap på beite.

- 17 april. Skrivelse fra Fiskeridepartementet.

I medhold av kongelig resolusjon av 21 april 1939, jfr. § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938, har Fiskeridepartementet i dag bestemt:

Det er forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre makrell, herunder pir, som ilandbringes på kystsrekningen svenskegrensen—Stad med mindre makrellen er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Norges Makrelllag S/L, Kristiansand S. Fiskeridirektøren og/eller Norges Makrelllag S/L kan dispensere fra forbudet. Forbudet trer i kraft straks og gjelder inntil videre, dog ikke utover 30 juni 1948.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

19 april.

I samsvar med lov frå 14 juli 1893 og kongelig resolusjon frå 7 desember 1923 stadfester ein hermed Haldalen heradstyre, Sør-Trøndelag fylke, sitt vedtak dagsett 20 mars 1948 om bruk av piggråd til gjerde i heradet sålydande:

1. For gjerde langs offentlig veg gjeld dei vilkår som til kvar tid er fastsett av Fylkesvegstyret.
2. Piggråd kan nyttas til gjerde når det er same eigaren til grunnen på baa sider av gjerdet. Likevel må slikt gjerde ikkje settast opp nærare veg som andre har rett til å ferdast på enn $2\frac{1}{2}$ meter frå vegkanten.
3. Høgste tråd i piggrådgjerdet skal ikkje vera lægre enn 1,20 meter frå marka. Dei andre trådane i gjerdet skal ikkje ha større avstand seg imellom og mellom lægste tråd og marka enn 30 cm.
4. Piggrådgjerdet må settast opp og haldast ved lag på forsvarleg måte, slik at det ikkje valder skade på husdyr.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

19 april.

Hermed stadfestes vedtak av 18 juni 1947 og 10 mars 1948 av Astaffjord herredstyre, Troms fylke, der det i medhold av § 3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om bandtvang for hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Astaffjord herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tiden 1 april—15 november.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

19 april.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet at loven skal gjøres gjeldende for et område i Høyland herred, Rogaland fylke, innenfor disse grensene som er tegnet inn på et kart som beror i departementet:

Frå sjøen følges herredsgrensen mot Hetland herred til Sola herred og vidare følges herredsgrensen mot Sola herred til gården Austvold i Høyland herred, vidare følges kartkoordinat $\div 22\ 000\ Y$ sørover til Leiteveien (bygdevei), som følges til riksvei nr. 40, vidare følges grensen mellom gårdene Lunde, Kvål, og Skjæveland til grensen mot gården Vagle, vidare følges grensen mellom Vagle og Kvål til fylkesvei nr. 475, vidare følges grensen mellom Stokkeland og Vagle til kryssing med Aalgårdsbanen — derfra rett nord til stranden ved Stokkelandsvannet — derfra rettlinjet til Ragnhildknuten — derfra rettlinjet til det grensekrysset hvor gårdene Hana — Vatne og Auestad støter sammen — vidare følges grensen mellom Hana og Vatne til sjøen.

- 19 april. Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.
I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924, og § 64 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 og i samsvar med vedtak av Odda herredstyre i møte 28 februar 1947 bestemmes at de nevnte lover skal gjelde for hele Odda herred, Hordaland fylke.
- 19 april. Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.
I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Gamvik herredstyre, Finnmark fylke, i møte 18 desember 1947 om vedtekt til bygningslovens § 57, 1 for Gamvik.
Vedtekten lyder så:
Tinglysning av hjemmelsbrev på eiendom eller rettigheter som nevnt i bygningslovens § 57 punkt 1 og 2, og innføring i grunnboken kan foretas, når det blir forevist attest fra oppmålingsmyndighetene om at oppmålingsforretning er begjært og at gebyret for forretningen og tinglysingsgebyret er betalt. Oppmålingsmyndighetene kan forlange at grensene er fastlagt i marken for attest utstedes.
- 20 april. Skrivelse fra Fiskeridepartementet om at Lofotoppsynet skal heves 25 april 1948.
- 21 april. Skrivelse fra Justis- og politidepartementet.
Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 om adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, jfr. § 27 i lov om politiet av 13 mars 1936, stadfester Justisdepartementet vedtak av Røros herredstyre i møter 13 desember 1946 og 24 februar 1948 om ny politivedtekt for Røros Bergstad.
Vedtekten lyder så:
Om orden på gaten m. v.
§ 1. På offentlig sted, herunder innbefattet enhver gate, veg, plass eller atkomst som er bestemt for alminnelig ferdsel eller er alminnelig beferdet, eller i umiddelbar nærhet herav, må oppløp eller sammenstimling av folk ikke finne sted så ordenen forstyrres eller ferdselen hemmes. Det er forbudt å stanse eller stille seg i klynger, slik at ferdselen hindres eller gjøres vanskelig.

§ 2. Når mange mennesker samles på offentlig sted, f. eks. ved 21 april. inngang til forsamlingslokaler, kafeer m. v. skal de rette seg etter politiets pålegg.

§ 3. Om folketog og andre prosesjoner skal det i forveien skje melding til politiet. Når det av hensyn til den offentlige orden finnes påkrevd, kan slike opptog forbys.

Sang og musikk på offentlig sted er forbudt, med mindre politiets tillatelse er innhentet.

§ 4. Barn under 12 år som på egen hånd streifer om på offentlig sted etter kl. 20 i vinterhalvåret (1 oktober—31 mars) eller etter kl. 23 i sommerhalvåret, kan politiet bringe heim.

Foreldre og foresatte har å sørge for at små barn som er under deres varetekt, er under tilbørlig tilsyn, så de ikke hindrer ferdselen.

§ 5. Uten tillatelse av politiet må ingen innen tettbebyggelsen brenne av krutt, fyrverkeri eller andre eksploderende saker, og heller ikke fyre av noe slags skytevåpen, eller bære sådanne ladd, uten særlig hjemmel.

På eller utover offentlig sted må ingen skyte med bue, pusterør o. l. eller kaste sten, snøball, søle eller annet som kan forulempe de som ferdes på stedet.

§ 6. Politiet kan nekte utdeling på offentlig sted av aviser, skrifter o. l. som fryktes å gi anledning til uorden.

Om hindringer for ferdselen.

§ 7. Uten tillatelse av politiet må ingen ta plass på offentlig sted for å selge varer eller drive annen forretning.

§ 8. Intet som kan være til hinder eller ulempe for ferdselen må settes eller henges ut på offentlig sted. I mangel av annen plass kan dog av- og pålessing av varer eller annet foregå på offentlig sted, når det skjer med minst mulig ulempe for ferdselen, og intet blir liggende lenger enn høyst nødvendig.

§ 9. Uten politiets tillatelse er det forbudt å foreta noe arbeid på offentlig sted som kan hemme ferdselen eller utsette forbigående for fare eller ulempe.

§ 10. Politiet kan forby aking med kjelke og sparkstøtting på nærmere bestemt offentlig sted, likeså bruk av sklier (rennebaner) eller annen lek som kan være til hinder for ferdselen.

Om å avverge fare for ferdselen.

§ 11. Når det på eller ved offentlig sted skal foretas arbeid som kan medføre fare for ferdselen eller gjøre den usikker, som oppføring, nedrivning, eller reparasjon av bygninger, minering, gravning o. l., skal dette på forhånd meldes til politiet, som kan bestemme

21 april. hvorledes vedkommende arbeidssted skal holdes avspærret og treffe andre sikkerhetsforanstaltninger. Inntil arbeidet er fullført, skal det ved avsperringen i den mørke tid av døgnet være et tilstrekkelig antall tente lykter.

§ 12. Ingen må på offentlig sted kaste glass, potteskår, spiker, fruktskall eller annet som virker skjemmende eller kan være farlig for ferdselen.

§ 13. Når det inntreffer glatt føre, skal eier av hus og eier (bygsler) av tomt som støter til offentlig sted, straks strø sand på fortauet utenfor eiendommen.

Politiet kan pålegge huseier å fjerne snø eller is som truer med å styrte ned fra hustak som vender mot offentlig sted. Under slike forhold skal det utsettes avvisere.

Om hester, kreaturer og hunder.

§ 14. Havneberettigede omkring Røros Bergstad må — om nødvendig ved gjeter — sørge for at dyrene ikke kommer inn på offentlig sted innenfor bygningsdistriktet.

§ 15. Hunder som viser seg biske, eller har tilbøyelighet til å forulempe mennesker eller hester ved å gjø til dem eller fare mot dem, eller løpe etter hester og kjøretøyer, skal når politiet krever det, holdes bundet eller forsynt med munnkurv. Det samme gjelder hunder som politiet finner kan være farlige på grunn av deres størrelse eller rase.

§ 16. Det er forbudt:

1. Å la tisper ferdes på offentlig sted i løpetiden.
2. Å la hunder ferdes på offentlig sted mellom kl. 23 og 6 uten ledsager.
3. Å la hunder ferdes på offentlig sted uten å være forsynt med halsbånd, hvor eierens navn og adresse tydelig er anført.

Ved overtredelse av disse regler eller unnlatelse av å etterkomme pålegg fra politiet i henhold til § 15, kan politiet oppbringe hunden og la den selge eller drepe hvis eieren ikke innen 3 dager etter at oppbringelsen er bekjentgjort, henter den og betaler de omkostninger som måtte være påløpet ved oppbringelsen.

Om offentlige innretninger og anlegg.

§ 17. På kirkegården må ikke lek eller annen med hensyn til stedet upassende opptreden finne sted. Ingen må trenge inn på kirkegården til de tider da inngangene holdes lukket, beskadige trær eller blomster eller på annen måte beskadige eller besudle gravsteder eller andre anlegg.

Mindre barn må ikke komme på kirkegården uten i følge med 21 april.
og under oppsikt av andre personer. Det er forbudt å ta med hund.

§ 18. Det er forbudt å slå opp eller la slå opp bekjentgjørelser eller plakater offentlig uten politiets tillatelse. Unntatt herfra er oppslag på en eiendom om hva som vedrører eiendommen eller de der boende personers næringsvei. Lovlige oppslag må ikke av uvedkommende rives ned eller på annen måte skades.

§ 19. Den som eier grunn eller bygning som støter til offentlig sted, som vedlikeholdes av kommunen, plikter å sørge for feiing av fortaug, rennesten og halve bredden av foranliggende gate.

§ 20. Feiingen skal foretas hver fredag, og for øvrig når politiet påbyr det. Det sammenfeide må tas bort. Kloakksluk må ved feiingen ikke tilføres faste urensligheter, snø eller is. Ristene må holdes åpne så vannet fra rennestenen har fritt løp.

§ 21. Den som feiingen påhviler, skal ved inntredende tøvær om våren ryddiggjøre fortaug og rennesten for snø og is.

Snø og is må ikke kastes ut på gaten, men kun bringes til de steder som er utpekt til det.

§ 22. På offentlig sted eller i elven er det forbudt å legge eller kaste avfall eller annen urenslighet.

Vann må ikke tømmes eller skylles ut over offentlig sted, men bare gjennom dertil bestemte avløpsrenner.

Offentlige forestillinger.

§ 23. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning.

Sportsstevner som det kun er adgang til mot betaling av inngangspenger, skal på forhånd meldes til politiet.

Trenges særlig politioppsyn ved sammenkomster som nevnt i 1. eller 2. ledd, kan adgangen til å holde disse gjøres betinget av at det betales for politioppsynet.

§ 24. Tillatelse til å gi de i lov av 22 mai 1875 § 1 og § 4 nevnte forestillinger, gis av politiet. Det samme gjelder offentlig dans, maskerade, karusell o. l. som drives som næring, eller skytebane, ringkasting o. l.

For tillatelse til å framføre forestillinger, framvisninger m. v. skal det betales en avgift til kommunekassen fra kr. 3,— til kr. 20,— etter politiets nærmere bestemmelser, for hver dag eller kveld forestillingen m. v. varer.

Innenbys foreninger er fritatt for denne avgift.

21 april. Forestillinger m. v. som gis i veldedig øyemed er likeledes fritatt for avgift.

§ 25. Dansetilstelninger skal senest være avsluttet kl. 1.

§ 26. Forevisninger og forestillinger som nevnt foran må bare finne sted i lokaler som på forhånd er godkjent av politiet. Dette skal også påse at den nødvendige godkjennelse av brannstyret foreligger.

§ 27. De som har tillatelse til å gi offentlige forestillinger m. v., skal rette seg etter de pålegg som politiet og brannstyret til enhver tid gir for å holde orden eller til trygd for publikum.

§ 28. Ved offentlige forestillinger eller forlystelser skal de som er til stede, iakta orden og sømmelighet, og må ikke ved støy eller annen støtende og upassende opptreden forstyrre eller avbryte forestillingen.

Personer som overtrer disse regler kan utvises fra lokalet.

§ 29. Berusede personer må ikke gis adgang til offentlige forestillinger m. v.

§ 30. Unnlater noen å utføre det som etter disse vedtekter påhviler ham, kan politiet la det utføre, eller ordne med det som er nødvendig for å hindre at forsømmelsen volder skade eller ulempe. Likeledes kan politiet sørge for å hindre eller stanse ennå ikke fullførte handlinger som er forbudt ifølge vedtektene, eller rydde av veien ulemper som kommer av brudd på disse vedtekter. Omkostningene med dette bæres av den som har voldt forsømmelsen eller foretatt handlingen.

§ 31. Forseelser mot denne vedtekt og mot de påbud som er gitt i henhold til vedtekten, straffes etter straffelovens § 339, 2, forsåvidt de ikke rammes av strengere straffebud.

§ 32. Denne vedtekt trer i kraft 1 måned etterat den er stadfestet av Justisdepartementet.

Fra samme tid oppheves politivedtekten for Røros Bergstad, stadfestet av «Politidepartementet» 25 oktober 1944.

21 april. Skrivelse fra Justis- og politidepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kgl. resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 om adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk og lov av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, jfr. § 27 i lov om politiet av 13 mars 1936, stadfester Justisdepartementet med noen formelle rettelser vedtak av Brunlans herredstyre, Vestfold fylke, i

møter 14 desember 1946 og 21 februar 1948 om ny politived- 21 april.
tekt for herredet.

Vedtekten lyder så:

Orden og ferdsel.

§ 1. På offentlig sted, hvormed i denne vedtekt menes enhver veg, bru, plass, strand eller brygge, som er alminnelig beferdet eller bestemt for alminnelig ferdsel, eller i umiddelbar nærhet herav, må ikke foretas noen handling som forstyrrer ferdselen eller den offentlige orden. Således må oppløp, sammenstimlen, dans, musikk, kortspill, drikk, skyting, kasting av stein eller snøball, huiing, skriking eller annen larmende eller uanstendig opptreden ikke finne sted. Prosesjoner og andre opptog er kun tillatt etter politiets samtykke.

§ 2. Når det på eller i umiddelbar nærhet av offentlig sted skal foretas arbeider som kan medføre fare for ferdselen, skal politiet på forhånd varsles.

§ 3. Kjelkeaking eller lignende på offentlig sted kan politiet forby når det finnes påkrevd.

§ 4. Det er forbudt å la dyr beite eller gå på offentlig sted uten forsvarlig tilsyn.

§ 5. Lovlig oppsatte plakater eller kunngjøringer er det forbudt å rive ned, søle til eller på annen måte gjøre uleselige.

Hunder.

§ 6. Hunder som er sinte eller har tilbøyelighet til å forulempe mennesker eller dyr, kan av politiet kreves holdt bundet eller forsynt med munnkurv. Ingen må på offentlig sted hisse hunder mot noen eller noe eller unnlate å holde sin hund tilbake hvis den anfaller noen. Hund som løper omkring på offentlig sted uten led-sagelse og hvis eier ikke kjennes, kan politiet ta i forvaring. Melder ikke eieren seg etter en bekjentgjort kortere frist og betaler påløpne utgifter, kan hunden selges eller avlives.

Hund som tross politiets pålegg ikke er holdt bundet eller forsynt med munnkurv når den viser seg på offentlig sted, skal eieren eller besitteren etter varsel fra politiet straks avlive. Er den ikke avlivet innen 3 — tre — dager etter at varsel er gitt, kan politiet avlive den.

Tilstelninger og forlystelser.

§ 7. Ingen må ved støyende eller utilbørlig opptreden eller på annen måte forstyrre offentlige møter, forretninger, foredrag, forestillinger eller forevisninger.

21 april. § 8. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening e. l. sammenslutning. Når politiet gir tillatelse, kan det pålegge vedkommende å foreta det nødvendige for å opprettholde ro og orden, og utrede utgiftene med det.

Dersom politioppsyn anses nødvendig, kan politiet sette som vilkår for tillatelsen at utgiftene ved politioppsyn betales forskottvis.

§ 9. Adgang til å gi offentlige forestillinger, framvisninger, m. v. er avhengig av politiets tillatelse som kan tilbakekalles når som helst. Det kan pålegges å betale avgift fra kr. 5,— til kr. 50,— for hver dag tillatelsen gjelder. Avgiften tilfaller herredskassen. Enhver sammenkomst eller tilstelning må slutte senest kl. 24. Politiet kan i særlige tilfelle gi en times utsettelse.

Vern av barn mot bruk av tobakk.

§ 10. Det er forbudt å overlate, selge eller låne tobakk i noen form til barn under 15 år. Handlende kan bare utlevere tobakk til sådanne når de har med datert skriftlig melding fra foreldre eller foresatte, og mengden er oppgitt.

§ 11. Politiet kan frata barn under 15 år tobakk og røykeredskaper som barnet bruker til tobakksrøyking på offentlig sted eller i lags- og forsamlingshus. Disse ting leveres til barnets foreldre eller foresatte, som samtidig gjøres kjent med forholdet.

§ 12. Overtredelse av denne vedtekt straffes etter straffelovens § 339, nr. 2 forsåvidt ikke strengere straffebud kommer til anvendelse.

§ 13. Denne vedtekt trer i kraft 1 måned etterat den er stadfestet av Justis- og politidepartementet. Samtidig oppheves den vedtekt for herredet som ble stadfestet ved kgl. resolusjon av 11 april 1901.

21 april. Skriv frå Justis- og politidepartementet.

Etter fullmakt gjeven ved kgl. resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov nr. 4 av 25 juli 1913 om offentlig framsyning av kinematografbilet, stadfester Justisdepartementet vedtak av Nesset heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møter 15 november 1946 og 27 februar 1948 om kinematografvedtekt for heradet.

Vedtekta lyder så:

§ 1. Offentleg framsyning av kinematografbilet i heradet kan ikkje finna stad utan etter løyve frå heradstyret.

§ 2. Filmframsyningar kan berre haldast i rom og på stader 21 april.
som på førehand er godkjent av politiet, som kan krevja at eigaren av slikt rom legg fram attest frå brandtrygdlaget der romet er trygda, for at romet er forsvarleg til slik framsyning. Dei som har løyve til å gje offentlege filmframsyningar, skal rette seg etter dei pålegg som politiet til kvar tid gjev for å halde orden eller trygge publikum.

Personar som er påverka av alkohol, må ikkje gjevast tilgjenge til offentlege filmframsyningar. Det same gjeld personar som kan verta til ulempe for åskodarane av andre grunnar.

§ 3. Avgifta til kommunen er 10 % av billettene. Kontrollen med at avgifta vert lagt, skjer på den måte at heradstyret peikar ut ein kontrollør som ved ingangen tek imot dei billetter som er selde.

§ 4. Brot på føresegnene i denne vedtekta vert straffa etter § 339, nr. 2 i straffelova.

Skrivelse fra Justis- og politidepartementet.

21 april.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kgl. resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov nr. 4 av 25 juli 1913 om offentlig forevisning av kinematografbilder, stadfester Justisdepartementet vedtak av Eide herredstyre, Møre og Romsdal fylke, i møter 20 desember 1946, 9 april 1947 og 12 mars 1948 om kinematografvedtekt for herredet.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Offentlig forevisning av kinematografbilder i herredet kan ikke finne sted uten herredstyrets tillatelse.

§ 2. Offentlig forevisning av kinematografbilder må kun finne sted i lokaler som på forhånd er godkjent av politiet.

Ethvert pålegg som politiet gir for å opprettholde orden og trygge publikums sikkerhet, må straks etterkommes.

§ 3. Det erlegges en avgift til kommunekassen av 8 % av bruttoinntekten ved forestillingene. Avgiften betales samtidig med avgiften til staten. Avgiftsbeløpene legitimeres ved utfylling av framlagt oppgaveskjema for filmframvisning.

§ 4. Ved forestillinger ved hvilke det forevises bilder som av de sakkyndige kun er godkjent til framvisning for voksne, må det nøye påses at barn under 16 år ikke gis adgang. Til forestillinger som slutter senere enn kl. 20, har barn under 16 år ikke adgang uten at de er sammen med sine foreldre eller med noen som er dem i foreldres sted.

§ 5. Overtredelse av bestemmelsene i denne vedtekt straffes etter straffelovens § 339 nr. 2.

21 april. Skrivelse fra Justis- og politidepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kgl. resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov nr. 2 av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk, stadfester Justisdepartementet vedtak av Kautokeino herredstyre, Finnmark fylke, i møter 16 juni 1947 og 2 februar 1948 om vedtekt til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk:

Vedtekten lyder så:

§ 1. Det er forbudt å selge tobakk i noen form til barn under 15 år.

Barn under 15 år kan få kjøpt tobakk når de medbringer datert, skriftlig bestillingsseddel fra foreldre eller foresatte, og mengden er oppgitt.

§ 2. Det er forbudt å kjøpe tobakk i noen form til bruk for, eller etter anmodning av barn under 15 år, samt å overlate barn under 15 år tobakk som gave, eller i lån eller bytte, eller mot vederlag i arbeid eller personlige tjenester.

§ 3. Tjenestemann i politiet kan ta fra barn under 15 år tobakk og røkeredskaper som barnet bruker til tobakksrøking på offentlig veg eller plass, i offentlige forsamlingslokaler eller på andre offentlige steder. Disse ting skal gis til barnets foreldre eller foresatte, som samtidig får melding om forholdet.

§ 4. Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter straffelovens § 339 nr. 2.

22 april. Skrivelse fra Samferdselsdepartementet.

I medhold av §§ 6, 8, 15, 17 og 19 i lov om samferdsla av 11 juli 1947 fastsetter departementet hermed følgende avgifter som blir å betale til Staten av innehavere av konsesjoner, bevillinger og fartstillatelser vedrørende transport med motorvogner og skip innen riket:

For busser med 12 sitteplasser eller mere (herunder såvel rutebiler som turbusser)	kr. 2,50 pr. reg. sitteplass pluss
»	» 1,00 pr. reg. ståplass pr. ar.
For busser med under 12 sitteplasser	
samt drosjer	» 30,00 pr. vogn pr. år.
For lastebiler og traktorer	» 30,00 pr. vogn pr. år.

For kombinerte buss- og lastebiler	kr. 2,50 pr. reg. sitteplass	22 april.
	pluss	
	» 30,00 pr. vogn pr. år.	
For skip (herunder lektene)	» 1,00 pr. brutto reg. tonn	
	pr. år.	

Avgiftene beregnes for kalenderåret og forfaller til betaling 31 januar i avgiftsåret. For konsesjoner, bevillinger eller farts-tillatelser som gis etter 1 juni betales halv avgift.

Innbetaling av avgiftene skal skje til Vegkontoret i det fylke hvor eller hvorfra rettighetsinnehaveren driver sin virksomhet.

Lov om studentskipnader.

23 april.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Nr. 1.

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 8 april 1948 som lyder so:

§ 1. Ved alle universitet og vitskaplege høgskular kan det vera studentsamskipnader. Alle studentar har plikt til å vera med i studentsamskipnaden ved universitet eller høgskule der dei er innskrevne eller studerer med det foremålet å melda seg til eksamen.

Kongen fastset når slike samskipnader skal skipast og kva for universitet eller høgskular dei kvar for seg skal gjelda for.

§ 2. Studentsamskipnadene har til oppgave å ta seg av faglege, økonomiske, sosiale og kulturelle interesser som er sams for studentane.

§ 3. Studentane svarer ei avgift til samskipnaden sin etter dei føresegnene som Kongen gjev om dette i samsvar med § 4 i denne lova.

Ved universitet eller høgskule med immatrikuleringsavgift eller anna opptakingsavgift, fastset Stortinget kor mykje studentsamskipnaden skal ha av avgifta.

§ 4. Student som ikkje svarar avgift til samskipnaden, får ikkje tilgjenge til kurs, øvingar eller eksamen ved universitet eller høgskulen.

Student som har lagt avgift til ein samskipnad, pliktar ikkje å svare avgift for same semestret til nokon annan samskipnad han kjem med i.

Kongen fastset kor stor avgifta skal vera, og gjev nærare føresegner om betalingsmåte, fritaking og ettergjeving. Avgifta til ein studentsamskipnad kan ikkje verta sett opp eller ned, utan at styret med vanleg fleirtal har sagt seg samd i det.

- 23 april. § 5. Ein studentsamskipnad skal vera styrt av:
 Nr. 1. a) Eit studentutval, valt av studentane etter føresegner godkjende av Kongen.
 b) Eit økonomistyre, valt av studentutvalet, av styret (kollegium, professorutval og -råd) for det universitet eller dei høgskular samskipnaden er for, og av vedkomande departement etter føresegner godkjende Kongen.

§ 6. Kongen gjev nærare føresegner til å fylla ut og gjennomføra denne lova.

Kongen avgjer når lova skal ta til å gjelda. Då skal lov nr. 9 fra 16 juli 1939 om Studentsamskipnaden i Oslo ikkje gjelda lenger.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssignet.

Gjeve på Oslo slott 23 april 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

23 april. Midlertidig lov om pant for gjenoppbyggingslån.

Nr. 2. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 8 april 1948 sålydende:

§ 1. For gjenoppbyggingslån til utbedring eller gjenoppbygging av krigsskadet bygning som erstattes av Krigsskadetrygden for bygninger kan långiveren betinge seg krigspanterett i eiendommen med tilbehør.

§ 2. Krigspanterett har prioritet foran alle eldre panteheftelser i eiendommen med unntak av lovbestemt pant for skatter og andre offentlige avgifter som er likestilt med skatter med hensyn til pant og inndrivningsmåte. Fortrinnsretten er begrenset til et beløp som svarer til den fastsatte ikke utbetalte krigsskadeerstatning, med tillegg av renter av krigspantekravet for 3 år. At størrelsen av krigsskadeerstatningen ennå ikke er fastsatt, er ikke til hinder for tinglysing. Melding om fastsettingen av erstatningsbeløpet skal i så fall av krigspanthaveren snarest mulig sendes til tinglysingsdommeren som gjør anmerkning herom i grunnboken.

§ 3. Lån mot krigspanterett kan bare ytes av norske banker og sparebanker og av andre långivere etter vedkommende departements bestemmelse.

Lånefordringen kan ikke overføres til noen som ikke kan yte 23 april.
lån mot krigspanterett. Nr. 2.

§ 4. Krigspanthaveren påser og har ansvaret for at gjenoppbyggingen (utbedringen) blir utført og at den foregår i samsvar med gjeldende bestemmelser og de vilkår som Krigsskadetrygden har fastsatt. Departementet kan gi nærmere forskrifter om kontrollen.

§ 5. Når gjenoppbyggingslån blir bevilget mot krigspanterett, skal långiveren sende melding til Krigsskadetrygden for bygninger som skal gi erkjennelse for mottakelsen.

Så lenge det ikke er godtgjort at gjenoppbyggingslånet er innfridd i sin helhet, plikter Krigsskadetrygden å betale erstatningen til långiveren, som kan kvittere for beløpene på vegne av skadelidte.

§ 6. Ethvert innbetalt erstatningsbeløp føres straks til avdrag på gjenoppbyggingslånet, og långiveren skal underrette låntakeren herom. Avlysning av krigspanteretten for et tilsvarende beløp kan kreves av eieren eller av en etterfølgende panthaver.

Når gjenoppbyggingslånet med renter og omkostninger er innfridd, plikter långiveren å gi erklæring om dette til låntakeren og Krigsskadetrygden. Samtidig har han å sørge for at krigspantertten blir avlyst.

§ 7. For tinglysing og andre offentlige forretninger som er påkrevd i anledning av ytelse av krigsskadekreditt, betales det ikke gebyr til statskassen.

§ 8. Når det i lov eller vedtekt er fastsatt at midler som utlånes mot pant i fast eiendom, bare kan utlånes på en bestemt prioritet eller med sikkerhet innenfor en bestemt del av eiendommens verdi, skal ved beregningen herav krigspanterett ikke medtas.

§ 9. Kongen kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av loven.

§ 10. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 23 april 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

23 april.
Nr. 3.

Lov om Statens Fiskarbank.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 20 april 1948 som lyder so:

Kapitel I.

Føremål og skipnad.

§ 1. Statens Fiskarbank har til føremål å gjeva:

1. Lån mot pant i:

- a) Fiske- eller selfangarfarkost,
- b) Opphalings-slipp og vølings-verkstad som er viktig for fiskar-flåten,
- c) Føretak til lagring eller tilverking av fisk og fiskevare (medrekna sild og skaldyr).

2. Driftskreditt til:

- a) Dei som vil få seg fiskereidskap og anna utrusting til fiske og fangst,
- b) Fiskarsamyrkelag som har til føremål å tilverka, venda og føra ut fisk og fiskevare frå lagsfolket såframt lagsvedtektene er godkjende av departementet eller den dette gjev fullmakt. Det same gjeld fiskarar som driv slik verksemd i samband med fiske.

§ 2. Banken skal ha eit grunnfond som vert innskote av Staten på den måten og med den sum Stortinget fastset. Men grunnfondet skal vera minst 8 millionar kroner når lova tek til å gjelda.

Banken skal og ha eit vågnadsfond på 1,5 million kroner innskote av staten. Fondet kan aukast med nye innskot om Stortinget så fastset.

Fondpengane kan ikkje verta kravde tilbake før banken er oppløyst og bankskulda greidd. Korkje grunnfondet eller vågnadsfondet må setjast ut på andre måtar enn dei vedkomande departement har godteke.

Vågnadsfondet kan ikkje nyttast til utlån.

Driftsoverskot skal leggjast til vågnadsfondet. Gjev verksemda noko år underskot, skal den summen som trengst, først over frå vågnadsfondet, når rekneskapsåret går ut.

§ 3. Hovudkontoret skal banken ha på same staden som Fiske-direktoratet har sete, om ikkje Kongen fastset noko anna med samtykke frå Stortinget.

Gjer bankrådet vedtak om det og Stortinget samtykker, kan

Kongen fastsetja at banken skal ha underkontor på stader det tykkjest vera tenlegt. 23 april.
Nr. 3.

§ 4. Eit hovudstyre på 5 mann står føre banken.

Stortinget vel formannen, varaformannen og personlege varamenn for dei. To styremenn og personlege varamenn for dei nemner Kongen opp. Fiskarorganisasjonane har høve til å gjeva tilråding for oppnemninga. Vedkomande departement peikar ut dei organisasjonane som skal ha tilrådingsrett. Oppnemning og val gjeld for 4 år om gongen. Kan ein personleg varamann ikkje møta, skal ein annan varamann kallast inn, helst or same gruppa.

Verksetjande direktør er femtemann i styret. Han vert tilsett av Kongen med ei oppsegjingstid på 6 månader til baa sider.

Fiskedirektøren eller den vedkomande departement set til det, skal taka sæte i styret som rådgjevingsmann.

Hovudstyret set til tenestemenn i banken, ved underkontora etter at styret for underkontoret det gjeld, har gjeve tilråding. Løna til tenestemenn og vederlag til styremenn vert fastsett av Kongen.

§ 5. Eit styre ihopsett av kontorstyraren og 2 andre står føre kvart underkontor.

Stortinget vel formannen og varamann for han. Ein styremann og varamann for han nemner Kongen opp. Fiskarorganisasjonane har tilrådingsrett som nemnt i § 4, andre leden. Kan den personlege varamannen ikkje møta, skal den andre varamannen kallast inn.

Oppnemning og val gjeld for 4 år.

Kontorstyrar vert tilsett av vedkomande departement etter at hovudstyret har gjeve tilråding. Tilsetjinga er på 6 månader oppsegjing.

§ 6. Stortinget vel for 4 år om gongen eit råd ihopsett av ein formann, varaformann og 10 andre råds menn og like mange varamenn.

Alle landsluter der dei driv fiske bør få sin mann i rådet, så langt det let seg gjera. Minst 5 av råds mennene skal vera aktive fiskarar.

Kongen gjev nøgjare reglar om verksemda til rådet.

Rådet vel seg imellom ei tilsynsnemnd på 2 mann med personlege varamenn. Dei vert valde for 2 år.

§ 7. To hovudstyremenn bind banken med si underskrift.

Styret kan gjeva verksetjingsdirektøren og andre tenestemenn avgrensa fullmakt til å skriva under for banken.

Minst kvart fjerdingår sender hovudstyret eit utdrag or bankrekneskapen til departementet og råds mennene og kvart år ei mel-

23 april. ding om verksemda. Meldinga skal saman med utsegna rådet gjev, Nr. 3. leggjast fram for Kongen og sendast Stortinget.

§ 8. Vedkomande departement set reglar for ettersyn med bankrekneskapen etter at rådet har gjeve tilråding. Departementet fører elles og tilsyn med bankverksemda.

Kapitel II.

Om innlån til banken.

§ 9. Lån som banken tek, går staten god for. Banken kan ikkje taka lån utan samtykke frå Finansdepartementet.

Om banken ikkje får seg lånemiddel på annan måte, kan han gjeva ut ihendehavarobligasjonar på vilkår som bankstyret set etter samråd med Finansdepartementet som og gjev påskrift på obligasjonane om statsgaranti.

Banken må ikkje ha større lånemiddel enn 10 gonger grunnfondssummen.

Kapitel III.

Om utlån frå banken.

§ 10. Den som vil ha lån i banken, sender lånesøknad til fiskemnemnda i kommunen, og nemnda førebør saka etter reglar frå hovudstyret.

Rår nemnda til å stetta søknaden, sender ho denne til den faste takstnemnda (jfr. § 11), dersom det er søkt vanleg lån etter § 1, punkt 1 a, men elles til hovudkontoret eller det underkontoret nemnda høyrer under.

Dei som sit i fiskemnemnda, er i arbeidet dei har etter denne lova, tillitsmenn for banken og skal retta seg etter pålegg styret gjev.

§ 11. Den faste takstnemnda i ein kommune skal vera på tri mann med like mange varamenn. Dei vert oppnemnde av styret for det underkontoret som kommunen høyrer under.

Formannen i fiskemnemnda bør vanleg vera med i takstnemnda, og ein av nemndmennene bør vera motorkunnig.

Takstnemnda skal ha same tenestetid som fiskemnemnda, men styret kan nemna opp nye nemndmenn kva tid det vil.

I serhøve kan banken lata andre enn den faste takstnemnda halda takst. Styret nemner då opp for kvar sak ein eller fleire til å halda taksten.

For kvar takst og synfaring skal takstmennene ha så stort vederlag som hovudstyret fastset. Banken legg ut pengane, men kan fastsetja at lånsøkjaren skal bera utlegget eller noko av det.

§ 12. Taksten skal setjast ut frå grannsame opplysningar og 23 april. granskningar og slå fast verdet på dei ting lånsøkjaren vil gjeva Nr. 3. pant i. Dertil skal taksten gjeva opplysning og utsegn om alt som vert kravt i føresegner oppsette av hovudstyret og om alt anna som styret bør vita når det avgjer søknaden.

Gjeld søknaden byggjelån etter § 14, skal det setjast ein føre-åttakst og gjevast opplysning og utsegn, som nemnt i fyrste leden, ut frå teikningar, arbeidsutgreidingar, kostnadsoverslag, framlagde avtaler og lønsemdutrekningar. Endeleg takst skal i det høvet setjast når farkosten eller føretaket er driftsferdig.

Hovudstyret kan gjeva takstnemnda eller den einskilde takstmannen føresegner om arbeidet, såleis og retningslinjer for taksten, og likeins påleggja takstmennene anna arbeid enn det som er nemnt i denne paragrafen.

§ 13. Lån løyver hovudstyret når det har fått taksten og andre turvande opplysningar.

Der det er skipa underkontor, løyver styret for dette lån innan tenestekrinsen sin etter føresegner oppsette av hovudstyret.

For lån må banken ha fullgod trygd.

Banken kan setja til lånevilkår at lånhavaren skal føra rekneskap for verksemda og senda banken rekneskapsutdrag så ofte som banken vil ha det. Likeins kan banken til kvar tid føra slikt tilsyn som styret meiner trengst.

§ 14. Til slike fiskefarkostar eller føretak som er nemnde i § 1, punkt 1, a, b og c, kan banken løyva både vanlege lån og byggjelån. Reglar for utlånsverksemda, serleg om vilkåra for byggjelån og om utbetaling av slike lån, fastset departementet i føresegner etter § 31.

§ 15. Lån til kjøp av reidskap og anna utrusting til fiske og fangst kan gjevast til fiskarsamyrkelag med vedtekter godkjende av departementet eller den dette gjev fullmakt, og likeins til fiskar og fangstmann som sjølv er med i drifta, og til båtlag såframt folket svarer for skulda ein for alle og alle for ein.

Lån som nemnt i fyrste leden, kan og gjevast til fiskardriftslånelag med vedtekter godkjende av hovudstyret såframt lagsfolket svarer for skulda eller noko av henne ein for alle og alle for ein. I slike vedtekter kan det og fastsetjast at for lån laget løyver sine lagsmenn, skal serreglane i § 17, tridje leden, § 18, fyrste leden, § 20, fyrste og andre leden, og §§ 24, 25 og 27 om lån i banken gjelda tilsvarende.

§ 16. Lån etter § 1, punkt 2 b, vert løyvt anten av hovudstyret etter at styret for underkontoret har gjeve tilråding, eller av styret for underkontoret i samsvar med føresegn frå hovudstyret. Fiske-

23 april. nemnda skal gjeva slik tilråding som nemnt i § 10, om då ikkje
Nr. 3. hovudstyret har fastsett at slike lån kan løyvast etter utsegn frå samyrkekonsulenten til staten.

§ 17. Til trygd for lån etter § 14 skal banken ha pant i farkost eller føretak og i trygdesum. Til vanleg skal krevjast fyrste prioritet.

Panteretten for lån på farkost skal gjelda sjølve farkosten, maskin og det som vanleg høyrer til. Har nokon tilbakefallsrett, eigedomsatterhald eller anna slikt hefte i skrov med tilhøyrsløse eller i maskin, kan lånet til vanleg ikkje utbetalast før rettshavaren har gjeve avkall på sin rett andsynes banken. Vert det gjort undantak, må banken få banktrygd eller anna fullgod sidetrygd.

Føresegnene i § 1 i lov frå 12 oktober 1857 om pant og tinglysing er ikkje til hinder for at banken, med å tinglysa pantebrev, får rettsverna panterett i mølefri farkost med fast motor, såframt farkosten er merkt etter lov frå 5 desember 1917 om registrering og merking av fiskefarkostar og anna. Panteretten gjeld då jamvel motoren med tilhøyrsløse.

Panteretten for lån til føretak (sjå § 1, fyrste leden b og c) skal gjelda alt som høyrer føretaket til av fast eigedom, maskiner og anna som høyrer til drifta og som etter lovene kan vera underpant, og likeins tinglyste bruksrettar. Styret kan gå med på at pantsetjinga ikkje skal gjelda dei ting som ikkje er naudsynlege for føretaket.

§ 18. Til trygd for lån etter § 15 skal banken ha pant på fyrste prioritet i all fiskereidskapen lånnavaren eig på lånøyvingstida og den han vert eigar til sidan. Banken kan gå med på at pantsetjinga ikkje skal gjelda einskilte reidskapar, og likeins at legalpanterettar skal gå framom panteretten til banken.

Føresegnene i lov frå 12 oktober 1857 er ikkje til hinder for at banken får rettsverna panterett som nemnt i fyrste leden med å tinglysa pantebrevet. Det samme gjeld om det er gjeve pant i farkost til trygd for lånet. Vanleg bør desse låna ha trygd etter føresegnene i § 20, fyrste og andre leden. Styret kan gjeve avkall på kravet om panteret i reidskap, dersom det meiner at banken har fått fullgod trygd på annan måte.

§ 19. Til trygd for lån etter § 16 skal banken ha forlagspant i samsvar med lov frå 8 mars 1946 om pant for driftskreditt for industrien (forlagspant) i alt lånnavaren eig av råvare, vare i arbeid og ferdig vare til kvar tid.

Når banken gjev lån til tilverking, omsetnad og utførsle av fisk og fiskevare, skal lånnavaren reknast for industriell verksemd

etter nemnde lov, endå om han ikkje nyttar så mykje som 5 effek- 23 april.
tive hestekrefter til drifta eller har færre enn 5 mann i arbeid. Nr. 3.

§ 20. Meiner vedkomande bankstyre at trygda for lånet ikkje er god nok, kan det i serlege høve krevja at lånsøkjaren gjev transport på ein viss prosent av det han i framtida får til gode hjå eit salslag eller samyrkelag som han er med i eller oppmoda om å gå inn i. Stadfesting frå vedkomande salslag eller samyrkelag til banken på at transportbrevet er motteke, gjev fullt rettsvern for transporten, såleis at laget og lånhavaren ikkje kan rå over og kravsmennene og konkursbuet hans ikkje kan taka det banken etter transporten har eller får krav på av nemnde tilgodehavende.

Vedkomande departement fastset kor stor prosent ein lånharar på denne måten kan transportera av tilgodehavende og fastset likeins reglar om korleis transporten skal gjennomførast.

Når vedkomande styre meiner at det trengst, kan det og setja til vilkår for lån at banken får trygd frå tridjemann eller anna sidetrygd.

§ 21. Det rettsvernet panterett har etter serreglane i § 17, tridje leden, § 18, andre leden og § 19 og § 20, fyrste leden, fell burt, dersom panteretten vert overført til nokon annan enn eit slikt driftslånelag som er nemnt i § 15, andre leden, eller kausjonist eller medskuldmann som laut løysa inn lånet. Panterett for lån som eit slikt driftslånelag har løyvt, kan laget overføra til banken utan verknad for rettsvernet.

§ 22. Banken betalar ut låna til pari kurs. Vanleg bør lånhararen ikkje få pengane før den fastsette trygda til banken er i full orden.

Kongen fastset rentefoten etter at hovudstyret har gjeve tilråding.

Hovudstyret fastset innløysingtid og andre lånevilkår.

Endå om lånet ikkje er oppsagt, har lånhararen rett til, kva tid han vil, å svara større avdrag enn fastsett eller løysa inn skulda.

Styret kan i serlege høve gjeve ein lånharar utsetjing med å svara avdrag.

Hovudstyret kan ettergjeve ein lånharar noko av det banken har tilgode når det meiner at han elles ikkje kan greida å sitja med driftsmidlane sine og halda fram med næringa si. For ettergjeving kan setjast det vilkåret at han får ein tenleg akkord med andre kravsmenn og.

§ 23. Etter at lån er gjeve, kan eigaren korkje selja eller avhenda på annan måte ein ting som banken har pant i minder banken samtykker.

23 april. Utan samtykke kan eigaren heller ikkje pantsetja ting som
Nr. 3. banken har pant i, eller leggja andre hefte på dei.

For forlagspant etter § 19 gjeld på tilsvarande måte § 4 i lov frå 8 mars 1946 om driftskreditt til industrien (forlagspant).

§ 24. Utlegg for skatt i lausøyre som banken har pant i, går framom panteretten til banken, likevel ikkje med meir enn skatt for eit år til staten og til den kommunen skuldmannen bur i og ikkje med det heller dersom det frå før hefter utlegg for tilsvarande skatt på dei nemnde ting. Utlegg kan ikkje gjevast i slike driftsmiddel dersom det kan gjevast godt nok utlegg i andre ting.

§ 25. Hovudstyret kan fastsetja at føresegnene i §§ 23 og 24 ikkje skal gjelda når det meiner at trygda elles er fullgod og når serlege grunnar er for det.

§ 26. Eignelut som banken har pant i, skal lånhavaren trygda og halda vel ved like.

Formannen i fiskenemnda skal ha tilsyn med at farkost, føretak og reidskap som er pantsett til banken, er haldne vel ved like og vert nytta i fiskeverksemd på forsvarleg måte. Minst ein gong om året og elles så ofte som bankstyret fastset, skal anten formannen eller ein av dei andre i nemnda synfara nemnde eigneluter.

Banken kan fastsetja at hjå sume lånavarar, skal andre menn som banken nemner opp, ha tilsynet etter førre leden.

For tilsyn og synfaring skal det svarast vederlag etter reglane i § 11, siste leden.

§ 27. Er det til trygd for eit lån gjeve pant i ein registreringsfri farkost, i reidskap eller annan lausøyre, kan banken, om lånet vert mishalde, krevja oppfylling etter reglane for handpant. Reglane i tvansfullføringslova §§ 93 og 94 gjeld på tilsvarande måte.

Ein lånavar som har gjeve banken pant i all reidskap han eig, skal verta rekna for eigar til den reidskapen han har i sitt være om det ikkje, innan ein frest som nåmsmannen set, med vitnemål frå offentleg styremakt vert prova at tridjemann er eigar.

Krev banken utlevering eller tvangsauksjon etter denne paragrafen, kan skuldmannen taka undan dei ting som er nemnde i tvangsfullføringslova § 70, nr. 4.

Dersom banken ikkje har fått det han skal ha når tvangsfullføring er gjennomført etter denne paragrafen, kan han utan påkrav søkja inn resten hjå lånhavaren og alle andre som er ansvarlege for lånet eller noko av det. Meiner nåmsmannen at pantet ikkje strekk til for kravet åt banken, kan han straks halda panting. Det same gjeld om pantetingen ikkje vert utlevert når nåmsmannen krev det.

§ 28. Bankstyret kan gjera avtale med trygdslag om at ban- 23 april.
ken skal stå ansvarleg for premi som trygdehavaren ikkje gjer Nr. 3.
opp i rett tid, mot at trygdinga skal stå ved makt.

Når banken er ansvarleg for forfallen trygdepremi, skal det
vera panterett i trygdetingen for premien etter reglane for brand-
trygdepremi i lov frå 12 juni 1931 om Noregs Brandkasse.

Kapitel IV.

Ymse føresegner.

§ 29. Kjem det krav om tvangsauksjon eller annan naudsynleg
auksjon på fiskefarkost, fiskereidskap eller fast eigedom, skal auk-
sjonsstyraren røkja etter om Statens Fiskarbank har pant i dei ting
som kravet gjeld. Er det tilfelle, skal han varsla banken i så god
tid at denne kan få nokon til å møte på auksjonen.

§ 30. Sportlar til statskassen skal ikkje svarast for tinglysing
eller registrering av pantebrev for lån i banken eller i driftslånelag
(sjå § 15, andre leden).

For pantattest som banken tingar, gjeld det same.

Skuldbrev til banken er stempelfrie.

For skøyte til eller frå banken på fast eigedom eller registre-
ringspliktig skip skal det ikkje svarast stempelavgift og heller ikkje
tinglysings- og registreringsgebyr. Det same gjeld for skøyte til
nokon som har fått eller er lova lån i banken på eigedom eller skip
som skøyta gjeld.

§ 31. Kongen gjev føresegner om verksemda til banken etter
tilråding frå rådet.

§ 32. Denne lova tek til å gjelda den tid Kongen fastset.

Lov frå 6 juni 1933 om Den Norske Stats Fiskeribank held
samstundes opp å gjelda.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner
og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssiglet.

Gjeve på Oslo slott 23 april 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endring i lov om luftfart av 7 desem- 23 april.
ber 1923. Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 20 april 1948 så-
lydende:

23 april.

I.

Nr. 4.

Lov om luftfart av 7 desember 1923 § 51, endret ved lov av 17 juli 1925 nr. 6 om forandringer i og tillegg til lovene om den nye rettergangsordning, gis følgende tilføyelse som nytt annet og tredje ledd:

Når særlige grunner taler for det, kan vedkommende departement samtykke i at avståingen blir gjennomført før erstatningen er fastsatt. Skjønn til fastsettelse av erstatningen skal begjæres snarest mulig. Er kommunen ekspropriant, fastsetter departementet en frist innen hvilken det senest må være forlangt.

Erstatningen forfaller til betaling så snart den er endelig fastsatt. Departementet kan kreve at kommunen stiller slik sikkerhet for erstatningen som departementet bestemmer.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 23 april 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

23 april.

Kongelig resolusjon.

- I. I medhold av lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 § 39, 3. ledd fastsettes:

Rørleggerarbeid, som har forbindelse med innretninger tilhørende gassverket og det kommunale vann- og kloakkverk i Ålesund må innen Ålesund kommune ikke utføres av andre enn dem som får formannskapets bevilling til det. Overtredelse av denne bestemmelse straffes i henhold til straffelovens § 332.

II.

23 april.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Bærum herredstyre, Akershus fylke, i møte 6 april 1948 om regulering av Øvre As, Bærum.

Samtidig stadfester departementet i henhold til lovens § 3

herredstyreets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til 23 april-reguleringen.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig.
2. På hver tomt kan oppføres ett våningshus og ett uthus (garasje).
3. Våningshus kan oppføres i inntil 2 fulle etasjer, uthus i 1 etasje.
4. Våningshus kan med bygningsrådets samtykke ha en grunnflate på inntil 10 % av tomtens nettoareal, dog ikke over 160 m², uthus inntil 30 m².
5. Husfarven skal godkjennes av bygningsrådet.
6. Gjerdet mot veg skal ha ensartet konstruksjon og høyde.
7. Selger av tomt er ikke berettiget til ved private servitutter å etablere forhold som står i strid med reguleringsplanen eller disse vedtekter.
8. Unntak fra disse vedtekter kan, når særlige grunner taler for det, tillates av bygningsrådet innen bestemmelsene i bygningsloven og Bærums bygningsvedtekter.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

23 april.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre med en endring vedtak av Sandnes bystyre i møte 7 april 1948 om vedtekt til bygningslovens § 114, punkt 3 for Sandnes.

Vedtekten skal lyde så:

Høyden til hovedgesims må ikke overstige 7 m og ingen utvendig trevegg må være høyere enn 10,5 m. Høyden til møne må ikke overstige 10,5 m. Alle mål er regnet fra terreng. Avstanden til nabogrense skal være minst halvdelen av veggens høyde.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

23 april.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Sunndal herredstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 9 mars 1948 om regulering av Sunndalsøra.

I henhold til § 3 i bygningsloven godkjenner departementet i tilknytning til den ovennevnte regulering sålydende vedtekt til lovens § 113: Murtvengen oppheves for de kvartaler som ligger øst og nord for kvartal y i samsvar med grenser inntegnet på et kart som beror i departementet.

23 april. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I medhold av kongelig resolusjon av 20 februar 1948 punkt 3 bestemmes at Forsynings- og gjenreisningsdepartementets bestemmelser av 19 august 1947 og av 31 januar 1948 om omsetning av høy og halm fra Trøndelagsfylkene til andre distrikter og forskrifter som er gitt i medhold av disse bestemmelser oppheves med virkning fra og med 24 april 1948.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.